

- קיבלתי חיים יומן שלי משנת 1926. בעמוד 117 יש על מחלת עויה של רגנה (בת שנה וחצי). עמוד 139 חזרה בריאה מירושלים.

- ביוםנו מיום 15.1.48 מצאתי דבריהם אלה: "המחכה העוברת علينا לא יכולה להאטצם בשיח המדיני והציבאי בלבד, למען חטא וחשליים יעודה ההיסטוריה שומה עליה להחטט על כל פינות חיינו - וקודם כל בשטח העשרה המשקית, התיכון ויפויו כשרנו המדעי, הפסיכולוגי והחינוכי. העצמות שאנו נלחמים עליה מכונת לא ליהודי א"י בלבד אלא לעם כולו".

25.6.65, יום ו'

הוזממתי למועדון המטחרי (בו הרזachi כבר בשנת 1952) להרצות על משימות הדור. היו כארבע מאות ומחמשים נוכחים. תחילת סענו ארוחת צהרים ולפניהם הלחן הרזachi - על המשימות הנבעות מיחודה של מדינותו - בטחון, הפרחת השטמה, קבוץ גלויות ומיזוגן בהיוותנו משען מוסרי לחיזוק היהדות בגולה. נתקבלתי ודיברתי באטמוספירה של אהדה וידידות. ישב ראש אחיו של אבניאל. משמאלו ישב נכדו של יהוא משה סלומון. פימיני ישב נשיא הכבוד של המועדון רוז'נסקי - קראתי לו רוזן. אמר לי שאבא שלו קרא לעצמו רוזן.

- לפנות ערבית בא אציג פוריק - מלא מרירות ועצב ויוש על סרוב חברי המיעוט (משה וועזי) להופיע בראשיטה נפרדת.